

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO/ 2023 / 1 / ... / 18 januari 2023

Inzake : ...,
 bijgestaan door ..., advocaten,

 verzoekende partij

Tegen : VZW ...,
 vertegenwoordigd door ..., lid raad van bestuur
 bijgestaan door ..., advocaten

 verwerende partij

Met een ter post aangetekende zending van 16 november 2022 tekenen ..., advocaten, namens ... beroep aan tegen de beslissing van 20 oktober 2022 van de tuchtcommissie van de VZW ... waarbij ... de tuchtmaatregel van het ontslag wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens van de zaak

... is leerkracht ... tewerkgesteld aan het

Met een ter post aangetekende zending van 3 juni 2021 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat een tuchtonderzoek wordt ingesteld.

De aanleiding voor dit tuchtonderzoek zijn de volgende vaststellingen en getuigenissen, in een periode van minstens de 6 voorbije maanden:

- *Herhaaldelijk grensoverschrijdend gedrag in de communicatie naar minderjarige leerlingen toe, waarbij de fysieke en psychische integriteit van de leerlingen in het gedrang werden gebracht:*
 - *Er werden verontrustende signalen en terugkerende klachten van leerlingen en ouders ontvangen met betrekking tot door u gedane voortdurende seksueel getinte insinuaties en uitlatingen, provocaties, handelingen en intimidaties tijdens de lessen ... en ... die door leerlingen van het tweede en derde middelbaar als grensoverschrijdend ervaren werden;*
 - *De keuze van teksten, gedichten, artikels, grappen, enz. zou er steeds op gericht zijn om seksualiteit tot het allesoverheersende thema van de lessen te maken, dit op een ongepaste manier, om zo vaak tot grensoverschrijdende thema's te komen;*
 - *De woordkeuze in de lessen is onwettig en repetitief seksueel getint. Leerlingen worden verplicht om deze woorden/vertalingen te gebruiken en op zichzelf of op medeleerlingen te betrekken, waaraan een subjectieve puntenquotering wordt gekoppeld;*
 - *Ongepaste, kwetsende en discriminerende uitlatingen ten opzichte leerlingen;*
Het beledigen van leerlingen door citaten en daden met discriminerende/racistische ondertoon waarbij de fysieke en psychische integriteit van leerlingen in het gedrang werden gebracht;
- *Aanrakingen en gedragingen die als zeer seksueel grensoverschrijdend werden ervaren, waarbij de fysieke en psychische integriteit van deze leerlingen in het gedrang werden gebracht;*
- *Het ontbreken van een veilig klimaat in de lessen. Door de vele insinuaties, provocaties en insinuaties met betrekking tot seksualiteit voelen leerlingen zich onveilig, werd emotionele schade berokkend, durven meisjes geen rok meer te dragen, alleen in uw aanwezigheid vertoeven, enz. Er heerst permanent een uiterst ongezonde en ontoelaatbare sfeer;*
- *Het totale gebrek aan voorbeeldfunctie (m.b.t. het thema seksualiteit) en de manier van optreden brengt de mentale en fysieke integriteit van de leerlingen in het gedrang. Ze voelen zich bang, onbehaaglijk en onveilig. Leerlingen zijn deze teneur moe.*
- *Leerlingen drukken de wens uit de volgende jaren nooit meer les te krijgen van Ze dienen zich tot andere leerkrachten te wenden om toelichting te krijgen en vragen te stellen. Ze voelen zich niet voorbereid voor volgend schooljaar. Ouders dreigen hun kinderen naar een andere school te sturen indien zij nog les zouden krijgen van*
- *Het zich niet correct gedragen in de omgang met leerlingen waardoor het vertrouwen van de leerling, de ouders en het schoolbestuur zwaar beschadigd werd;*

- *De niet-naleving van de verplichtingen, voortvloeiend uit de specificiteit van het opvoedingsproject;*
- *De personeelsleden dienen het belang te behartigen van het onderwijs en van de instelling waarin zij tewerkgesteld zijn. Door het herhaaldelijk stellen van dit grensoverschrijdend en ongepast gedrag, evenals machtsmisbruik naar leerlingen toe, loopt de school een enorm risico dat de goede naam van de school beschadigd wordt. Betrokkene geeft weinig blijk van enig besef van normen en waarden die gepaard gaan met zijn job;*
- *De personeelsleden behartigen het belang van de leerlingen. Daarbij worden de internationale en grondwettelijke beginselen inzake de rechten van de mens en van het kind in het bijzonder gerespecteerd. Uw gedrag en handelen lijkt niet te stroken met deze plicht.*

Met een ter post aangetekende zending van 3 juni 2022 wordt aan verzoekende partij de beslissing van de preventieve schorsing bij hoogdringendheid meegedeeld en wordt hij uitgenodigd voor verhoor.

Het verhoor vindt plaats op 14 juni 2021.

Met een ter post aangetekende zending van 15 juni 2021 wordt de beslissing van de preventieve schorsing bij hoogdringendheid meegedeeld.

Met een ter post aangetekende zending van 11 augustus 2022 wordt verzoekende partij uitgenodigd voor het tuchtverhoor.

Het tuchtverhoor vindt plaats op 15 september 2022.

Met een ter post aangetekende zending van 26 oktober 2022 wordt aan verzoekende de tuchtbeslissing van het ontslag meegedeeld.

2. Over het procedureverloop

Met een ter post aangetekende zending van 21 november worden de partijen uitgenodigd voor de zitting.

Met een e-mail van 29 november 2022 maakt verwerende partij het dossier over.

Met een e-mail van 29 november 2022 maakt verwerende partij een bijkomend stuk over.

Met een schrijven van 6 december 2022 maakt verzoekende partij bijkomende stukken over. Met een e-mail van 6 december 2022 maakt verzoekende partij bijkomende stukken 44-48 over.

Met een e-mail van 3 januari 2023 maakt verwerende partij een verweerschrift over.

3. Wat de ontvankelijkheid van het beroep betreft

Het beroep is binnen de reglementaire voorgeschreven termijn ingediend. Het voldoet aan de overige ontvankelijkheidsvereisten.

4. Over de naleving van de voorschriften bij het tot stand komen van de bestreden beslissing

4.1. Ten aanzien van de betwistingen inzake het niet in acht nemen door het schoolbestuur (i.c. de tuchtcommissie van de raad van bestuur) van de voorschriften die betrekking hebben op de tucht en preventieve schorsing, doet de kamer van beroep in laatste aanleg uitspraak met een beslissing die devolutieve werking heeft.

4.2. De kamer van beroep herinnert eraan dat door het devolutief karakter van het beroep, de zaak in haar geheel door de kamer opnieuw wordt onderzocht en dat de gebreken in de procedure die de beslissende overheid zelf heeft begaan, kunnen worden rechtgezet of hersteld in de procedure voor de kamer van beroep, behalve wat de regels betreft m.b.t. de voorschriften die op straffe van onontvankelijkheid zijn voorgeschreven of die van rechtswege de nietigheid meebrengen.

4.3. De kamer van beroep heeft in het verleden reeds herhaaldelijk gewezen op het belang van een duidelijke gecontextualiseerde oproepingsbrief, die het personeelslid moet toelaten om zijn rechten van verdediging tijdens het tuchtverhoor adequaat te kunnen uitoefenen. Hoewel de kamer van beroep erkent dat zulks bij een continue gedraging minder vanzelfsprekend is dan bij een eenmalige actie, geldt die

verplichting ook daar. In dit concrete dossier merkt de kamer van beroep op dat er een aantal specifieke verwijten qua gedrag worden gemaakt (kwalificaties van reeksen van gedragingen), hoofdzakelijk in de klascontext, aan het adres van het personeelslid. Zo wordt bijvoorbeeld gesproken van “*seksueel getinte insinuaties en uitlatingen*”, wat gecontextualiseerd wordt met “*tijdens de lessen ...*” en “*tijdens ten minste de voorbije zes maanden*”. Het onderliggende tuchtdossier laat toe die kwalificaties verder in te vullen met de specifieke gebeurtenissen die tot die kwalificaties geleid hebben, en de verjaring ervan incident per incident te controleren. De kamer van beroep acht dit voldoende duidelijk opdat de rechten van verdediging niet geschaad zijn, *a fortiori* gelet op behandeling tijdens de kamer van beroep met devolutieve werking waar het personeelslid uitvoerig werd gehoord. Dat neemt niet weg dat de kamer van beroep begrip heeft voor de frustratie van het personeelslid dat hij niet zeker wist welke van die onderliggende incidenten de tuchtoverheid bewezen achtte of niet, waardoor hij niet anders kon dan zich op alle incidenten te verweren. De kamer van beroep neemt dit mee bij de beoordeling van de proportionaliteit van de tuchtsanctie van ontslag.

4.4. De grieven van het personeelslid aangaande het onderzoek leiden voor de kamer van beroep evenmin tot een onmogelijkheid om een uitspraak ten gronde te doen. Of de tuchtprocedure dermate onzorgvuldig gevoerd werd dat er thans niet met zekerheid schuld van het personeelslid kan worden vastgesteld, neemt de kamer van beroep mee in het onderzoek ten gronde. Ook de grief dat de tuchtoverheid de zaak onredelijk lang heeft laten aanslepen neemt de kamer van beroep mee in de proportionaliteit van de tuchtsanctie. Hoewel de kamer erkent dat het tuchtdossier enkele maanden onverklaarbaar heeft stilgelegen, klaarblijkelijk zonder concrete acties vanuit de tuchtoverheid zelf, heeft dit niet geleid tot een situatie waarin de tuchtfacten niet meer zouden kunnen worden vastgesteld, noch tot een situatie waarin het personeelslid zich niet meer zou kunnen verweren en zijn rechten van verdediging onherroepelijk geschaad zijn. De negatieve weerslag die het personeelslid ervaren heeft door langer op een einduitspraak te moeten wachten, raakt voor de kamer dan de proportionaliteit van de tuchtstraf. Hetzelfde geldt voor de negatieve weerslag die het personeelslid heeft ervaren door de publieke communicatie aangaande zijn dossier.

5. Beoordeling door de kamer van beroep

5.1. De kamer van beroep erkent dat achteraf reconstrueren, van wat er exact gezegd is tijdens de les en hoe dit gekaderd werd, moeilijk is. De kamer van beroep merkt in het dossier verschillende versies van incidenten op, waarin soms de details omtrent de feiten niet geheel overeenstemmen en soms de perceptie van die feiten verschilt. Er wordt weliswaar niet ontkend dat er vaak over seks of over onderwerpen met seksuele connotatie werd gesproken, zoals een gedicht met het woord kloten erin, het herkennen van een fallussymbool in kerktorens, de betekenis van menhirs, een kapoen, het schuim waaruit Aphrodite verrees, het feit dat poeta ook hoer betekent,...

5.2. Op zich is er niet noodzakelijk iets mis met de onderwerpen over seks, of onderwerpen met seksuele connotatie. Het leerplan vraagt dit soms expliciet, en andere onderwerpen zijn daarmee redelijkerwijze in verband te brengen. Dat lessen over de oude Grieken en Romeinen zich geregeld in die tweede situatie bevinden, is niet ongeloofwaardig. Op zich is er evenmin iets mis met uitweidingen die niet onmiddellijk op de leerstof betrekking hebben. De kamer van beroep wil geenszins betwisten dat zulks interessante lesmomenten kan opleveren met geboeide leerlingen. Noch is er noodzakelijkerwijze iets mis met lessen die voor sommige leerlingen als een confrontatie voelen. Het bereiken van burgerschapsdoelstellingen zoals empathie, debat en omgaan met andere meningen vergt nu eenmaal dat soms de confrontatie wordt opgezocht: zonder wrijving geen glans, om de woorden van VLOR te gebruiken.

5.3. De kamer van beroep vindt het bijgevolg essentieel hoe die lessen, uitweidingen of confrontaties over seks of met seksuele connotatie gebeuren in de klascontext om de tuchtrechtelijke kwalificatie ervan te kunnen beoordelen.

5.4. De kamer van beroep acht het geloofwaardig, gelet op de veelheid van overeenstemmende getuigenissen, dat dit niet voldoende gecontextualiseerd en *in abstracto* gebeurde, maar te vaak zonder concrete aanleiding gebeurde en nodeloos betrokken werd op de leerlingen zelf (i.e. jonge meisjes van 13 jaar). Een redenering *a contrario* maken is één ding, maar dat zonder enige aanleiding doen met de woorden “dat is alsof ik jonge meisjes zou verkrachten om te weten hoe het is”, is iets anders.

Er is een verschil tussen de betekenis van *poeta* uitleggen, en een meisje uit de klas zo aanspreken. Een verhaal over Aphrodite doen is één ding, maar zeggen dat Jupiter zo meisjes kan verkrachten als ze in de zee gaan, is iets anders. “...” mag dan wel een achternaam zijn die auditief overeen komt met het woord meisjes, daarover opmerkingen maken ten aanzien van een mannelijke leerling met die achternaam is niet nodig (het lief van een leerlinge in de klas toelaten, om nadien publiekelijk de relatie te becommentariëren, daarvan ziet de kamer van beroep overigens evenmin het pedagogische nut van in).

5.5. Het bleef daarbij niet alleen bij woorden. Niet ontkend wordt dat het personeelslid tucht hield in de klas door te spuiten met een spuitbus. Gelet op de verhalen die de ronde deden over veelvuldig vermelden van seks tijdens de les, is “spuiten” als methode om orde te houden op zijn minst gezegd een risicovolle keuze. Dat doen op een moment dat een meisje gebukt is zodat de druppels onder haar rok geraken, is, zelfs indien dat niet de bedoeling was, onverantwoord nonchalant. Minderjarige meisjes naakt laten zwemmen tijdens een Griekenlandsreis in aanwezigheid van het personeelslid is, zelfs indien hij daar niet het enige personeelslid was, niet gepast. Compleet onbegrijpelijk wordt het voor de kamer van beroep wanneer het personeelslid aan een jong meisje vraagt om op zijn schoot te komen zitten, zelfs al kadert het personeelslid dat zelf (opnieuw) als een pedagogische maatregel om orde te bewaren in de klas. Evenmin wordt ontkend dat het personeelslid leerlingen op handen en voeten door de klas liet kruipen. De context van dat incident verschilt afhankelijk van de getuigenis: soms gaat het om iets wat een leerling moest doen om aan een test te ontsnappen, soms wordt het omschreven als “blatend als schapen kruipen” om de machtspositie van het personeelslid te benadrukken, soms wordt het gekaderd in een les over Polyphemus. Soms wordt toegevoegd dat het gebeurde op een moment dat het warm was en het personeelslid bijgevolg onder de korte rokken van meisjes kon kijken. Niet ontkend wordt in elk geval dat er gekropen is door leerlingen.

5.6. De uiteenlopende getuigenissen in het dossier maken duidelijk dat de hierboven beschreven woorden en gedragingen niet door elke leerling als grensoverschrijdend werden ervaren. Minstens is duidelijk dat de volwassenen die aanwezig waren (i.e. het personeelslid zelf, evenals doorgaans een doventolk) hierin geen graten zagen, en

verschillende leerlingen zich er evenmin aan stoorden. Maar het dossier laat zien dat verschillende andere leerlingen dit duidelijk wél als grensoverschrijdend ervaren. Bij de beoordeling of het personeelslid dan ten kwade geduid kan worden dat een groep van leerlingen die woorden en gedragingen als grensoverschrijdend ervoeren, houdt de kamer van beroep er rekening mee dat het personeelslid dienaangaande gewaarschuwd was. Weliswaar betwist het personeelslid ter zitting dat hij in 2006 de tekst te zien kreeg waarop hij (o.a.) als “seksueel gefrustreerd” gekwalificeerd werd en waarin hem ten kwade werd geduid dat hij voortdurend seksuele intimidaties maakte. Maar het personeelslid betwist niet dat hij in het verleden op het matje werd geroepen bij een lid van de raad van bestuur (wat toch niet alledaags is) na het gebruik in de les van een gedicht waarin de laatste versregel ineens van taalregister wijzigde door te eindigen met het woord “kloten”. Pas na dat gedicht geduid te hebben aan het bestuurslid, werd het personeelslid toegestaan het nog verder te gebruiken.

5.7. Voor de kamer van beroep is dat afdoende bewijs dat het personeelslid wel degelijk een gewaarschuwd man was, dat het gebruik van seksuele termen zoals “kloten” niet evident is en dat het gebruik van seksueel geladen termen of lesinhoud context behoeft en afdoende gekaderd moet worden bij gebruik in de klas opdat elke leerling zich daar veilig bij voelt. Het is exact dat wat hem in het voorliggende dossier verweten wordt.

5.8. De kamer van beroep kan er evenmin omheen dat het personeelslid klaarblijkelijk zelf ook goed beseftte dat hij met zijn lessen wellicht verder ging dan toegelaten. Hij ontkent niet dat hij leerlingen expliciet vroeg om datgene wat er in de klas gebeurd en gezegd was, niet aan de directie te gaan melden want anders zou hij in problemen komen. Het personeelslid mag dit dan wel als ironie kwalificeren, voor de kamer van beroep is het helder dat het personeelslid zelf beseftte dat hij de grenzen opzocht, en er wellicht over ging.

5.9. Het geheel leidt tot de conclusie van een personeelslid dat, ondanks een waarschuwing van de raad van bestuur, desalniettemin bewust de grenzen blijft opzoeken en beseft dat hij er wellicht over gaat, dit probeert te verbergen van directie en bestuur, wetende dat jonge kinderen daarvan het slachtoffer kunnen zijn.

5.10. Gelet op het bijzonder delicate karakter van de wijze waarop hij de grenzen opzoekt (lessen over seks, onderwerpen met seksuele connotatie, gedragingen die aan seks gelinkt kunnen worden inclusief tuchtmaatregelen) kan het personeelslid niet heel verbaasd zijn als er dan leerlingen zijn die getuigen dat voor hen de grens overschreden is en dat verhalen een eigen leven beginnen te leiden. Als niet alle keuzes curriculair verantwoord kunnen worden, als pedagogische methoden om tucht te bewaren ook in de seksuele sfeer belanden (onder rok spuiten, op schoot komen zitten) en als een leerkracht in zijn overige gedrag evenmin de grens met datgene wat toelaatbaar is afdoende kan bewaken (leerlingen op de knieën laten kruipen, naakt laten zwemmen), dan is het eindresultaat effectief een onhoudbare situatie. De getuigenis van het personeelslid dat hij zich “in voorhechtenis” voelt, acht de kamer in die zin misplaatst. Finaal heeft het personeelslid de huidige situatie zelf uitgelokt door zijn gedrag, waarbij hij het risico dat er verhalen over hem de ronde konden doen klaarblijkelijk toch goed beseftte (gelet op zijn vraag om niet buiten de klas te communiceren). Elke leerkracht wordt nochtans verondersteld zich bewust te zijn van het effect van zijn lessen, en die te kaderen tot een veilige leeromgeving voor leerlingen. Het personeelslid kan dan ook niet heel verbaasd zijn dat leerlingen dan getuigen over een onveilig klasklimaat wanneer zowel de leerstof als de ordemaatregelen voor hen als grensoverschrijdend aanvoelen en het personeelslid hen vraagt om daarvan zeker niets te zeggen buiten de klas. Dat voorgaande geldt zeker wanneer ook andere ordemaatregelen (zoals een bank omver gooien) bijzonder brutaal zijn, en leerlingen zich dus daadwerkelijk geremd kunnen voelen om te durven aangeven waar hun grenzen liggen. Het personeelslid moet goed beseffen dat hij een autoriteitsfiguur is en hoe zijn gedrag overkomt bij 12- en 13-jarige meisjes.

5.11. Bovenstaande feiten worden op zich niet ontkend, dus de relatie tussen het personeelslid met de directrice of andere personeelsleden zijn voor de kamer op zich niet relevant. Zelfs indien er daar inderdaad sprake zou zijn van een getroebleerde relatie, dan blijft het voorgaande overeind. De kamer van beroep ziet dan ook geen reden om aan te nemen dat het onderzoek dermate onzorgvuldig gevoerd is dat het haar belet om een einduitspraak te doen. Dat een doventolk, die tijdens vele lessen aanwezig was, getuigt dat hij de lessen niet als grensoverschrijdend ervaren heeft, leidt evenmin tot die vaststelling. Hoewel de kamer van beroep begrip heeft voor de vraag van het personeelslid dat die persoon gehoord had moeten worden door de

tuchtoverheid, begrijpt de kamer van beroep ook het standpunt van die tuchtoverheid dat de perceptie van een volwassene van wat als grensoverschrijdend wordt aanvoeld, en de perceptie van een 13-jarig meisje, niet hetzelfde is. Het is net de taak van het personeelslid om dat onderscheid te vatten, en daar rekening mee te houden in zijn lessen. Voorgaande incidenten bewijzen voor de kamer van beroep dat het personeelslid daar met zo'n tergende nonchalance mee is omgesprongen, dat de grens met tuchtrechtelijk sanctioneerbaar gedrag effectief overschreden is.

5.12 Wat de proportionaliteit van de tuchtsanctie betreft, moet de kamer van beroep enerzijds vaststellen dat het personeelslid wel degelijk reeds negatieve effecten heeft ondervonden door de houding van het schoolbestuur. Zowel het talmen met de afhandeling van het tuchtdossier als de publieke communicatie errond, hebben het personeelslid onnodig gegriefd. De kamer van beroep moet daar bovenop vaststellen dat het personeelslid klaarblijkelijk wel degelijk schuldinzicht heeft. Tijdens de zitting heeft het personeelslid alvast kunnen duiden dat hij nu bepaalde zaken niet meer zo zou zeggen in de les (zoals de passage over jonge meisjes verkrachten). Het personeelslid heeft ook geduid dat hij zich geëxcuseerd heeft ten aanzien van een zwarte leerling in de klas voor het onvoldoende culturele sensitieve gebruik van het woord “neger” tijdens de les. De tuchtoverheid is slecht geplaatst om het personeelslid ten kwade te duiden dat hij dit alles tijdens het tuchtverhoor had behoren te doen. Dat het personeelslid zich uitvoerig verdedigt tijdens zijn tuchtverhoor kan hem *in casu* moeilijk ten kwade worden geduid en als gebrek aan schuldinzicht worden bestempeld. De tuchtoverheid heeft immers gekozen om een uiterst ruim tuchtdossier op te stellen met tal van getuigenissen, zonder expliciet te vermelden dewelke daarvan ze bewezen achten en dewelke niet, vooraleer het personeelslid te horen. In dat geval is het niet meer dan normaal dat het personeelslid op het geheel van het tuchtdossier een verweer voert. Daaruit kan dan niet worden afgeleid dat het personeelslid onmogelijk nog tewerk kan worden gesteld in de school aangezien zijn visie fundamenteel zou botsen met die van het schoolbestuur: de houding van de tuchtoverheid ten aanzien van het tuchtdossier heeft dit gedrag tijdens het tuchtverhoor uitgelokt.

5.13. De kamer van beroep kan er wel niet omheen dat het gedrag van het personeelslid in de school voor beroering heeft gezorgd, met verschillende jonge

meisjes die aangeven zich onveilig te voelen, gelet op datgene wat zij als grensoverschrijdend ervaren. Aangezien het daarbij niet enkel gaat om woorden maar ook om gedrag, neemt de kamer van beroep dit serieus en moet de tuchtsanctie dit reflecteren. De tijdelijke verwijdering uit de school opdat enerzijds de sereniteit kan terugkeren, anderzijds leerlingen die aangeven zich onveilig te voelen bij het personeelslid niet noodzakelijk meer les van hem behoeven te krijgen, lijkt voor de kamer van beroep dan ook een gepaste tuchtsanctie. Een verwijdering van twee schooljaren (het maximale wat de wet toelaat) is evenwel overdreven, in het bijzonder gelet op de (te) lange doorlooptijd van het tuchtdossier. De kamer van beroep acht een schorsing van één jaar proportioneel. Aangezien de kamer van beroep begrijpt dat het personeelslid best start bij het begin van een semester en aangezien de kamer van beroep ook begrijpt dat dit voorbereidingstijd vergt, laat de kamer van beroep de schorsing evenwel reeds aflopen op 22 december 2023, opdat het personeelslid goed voorbereid aan het nieuwe semester kan starten.

BESLISSING

Gelet op de artikelen 64 tot 72 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 30 mei 1996, 13 januari 1998 en 15 september 2000, 3 juli 2009 en 24 september 2010;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de kamer van beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs, zoals vastgesteld in zitting van 28 september 2011;

Gelet op het ministerieel besluit van 11 april 2019 waarbij de heer Kurt Willems wordt aangesteld als voorzitter voor de kamer van beroep voor het gesubsidieerd vrij onderwijs;

Gelet op de hoorzitting van 18 januari 2023;

Na beraadslaging,

Na geheime stemming,

Artikel 1 (met unanimiteit):

De beslissing van de tuchtcommissie van de raad van bestuur van de vzw ... waarbij ... de tuchtsanctie van het ontslag wordt opgelegd, wordt vernietigd.

Artikel 2 (met unanimiteit):

De kamer van beroep legt de tuchtmaatregel van de schorsing tot en met 22 december 2023 op.

Aldus uitgesproken te Brussel op 18 januari 2023.

De kamer van beroep was als volgt samengesteld uit:

De heer Kurt Willems, voorzitter;

Mevrouwen Isabeau Evens en Suzy Sterck en de heer Günther De Praitere, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw Ann Huybrecht en de heren Koen De Backer en Koen Van Kerkhoven, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw Karen De Bleeckere, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan een voor elke partij en een voor het dossier van de kamer.

Secretaris,

Karen De Bleeckere

Voorzitter,

Kurt Willems